

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ידיה אחרי המגפה וגו' שאו את ראש כל עדת בני ישראל (במדבר כו. א)

מובא במדרש ילקוט שמעוני משם מדרש אספה על פסוק זה בזה"ל: זשי"ה (תהלים צד. יח) 'אם אמרתי מטה רגלי חסדך הי' יסעדני'. בשעה שקבלו ישראל את התורה, נתקנאו אומות העולם. אמרו, מה ראו להתקרב מכל האומות. סתם פיהן הקב"ה. א"ל, הביאו לי יוחסין שלכם (תהלים צו. ז) יהבו להי משפחות עמים הבו להי כבוד ועוזי, כשם שבני מביאין (במדבר א. יח) 'ייתילדו על משפחותי'. לכך מנאם בראש הספר אחר המצות, 'אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני, ואחר כך יידבר ה' אל משה במדבר סיני וגוי' שאו את ראש כל עדת בניי, שלא זכו ליטול את התורה אלא בשביל יוחסין שלהם. (שה"ש ד יב) 'גן נעול אחותי כלה אחת היא יונתי תמתי וגוי, שמעו האומות אף הן התחילו מקלסין להן 'בנות ויאשרוה' וגוי, לא עשו אלא כשבאו לשטים ייחל העם לזנותי שמחו האומות ואמרו, אותה העטרה שיהיה בידן כבר היא בטלה, אותו שבח שהיו משתבחין הרי בטל, שוים הן לנו. כשבאו לידי נפילה, זקפן המקום. שנאמר (תהלים צד. יח) 'אם אמרתי מטה רגלי, גף המקום את כל מי שנתקלקל והעמידן על טהרתן, עכ"ל.

ומבא בפלא יועץ (ערך קנאה) וז"ל: והנה יצר לב האדם רע וחושק להיות יחיד בדורו בחכמה ומעשים בעושר וכבוד, ומתוך כך מצטער כשיש אחר כמוהו או גדול וטוב ממנו, ומקנא לו ומבקש רעתו ומספר בגנותו, עכ"ל.

טבע האדם לקנא במי שיותר טוב ממנו. ואפילו אם ברור לו כעמשו בצרהיים שהשני זכה למה שזכה מן שמיא, עכ"ז הקנאה מפעמת בו ויכולה להביא, להרוג את חברו. ודבר זה נלמד, משאול אשר קינא לדוד, כיעויין במפרשים על פס' (שמואל א- יח. טו-ז) ונתענינה הנשים המשתקות וְתֹאמְרוּן הֲכֹה לְשֹׁאֵל בְּאֶלְפֵי וְדָוִד בְּרִבְכָתִי: וַיַּחַר לְשֹׁאֵל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נִתְּנוּ לְדָוִד רִבְבוֹת וְלִי נִתְּנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֶדְ הַמְּלוּכָה: וַיְהִי לְשֹׁאֵל עוֹנֵן אֶת דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה:

כילד, כהורה וכמחנך. בעודי ילד ונער, לצערי הרב נתקלתי פעמים רבות מאוד, שחברי לכיתה, לשכונה, לשיעור, התבטאו כנגדי, תימני! אך אמרו זאת בנעימת לעג ובוז. לא שהיה תקדים מסוים מצדי שהתבטאו כנגדי כך, אלא פשוט ראו ילד חונני עם פיאות, החליטו ללעוג לו [לקמן בעה"ת יתבאר]. גם כיום כהורה וכמחנך, שומע אני או פונים אלי תלמידים בסיפורים מעין אלו. כילד לא הבנתי מה מעלותי ומעלות אבותי בזה שזכיתי להיות לשושלת עדת תימן המעטירה, ומטבעי הייתי מאוד ביישן, על כן פשוט שמעתי ושתקתי. או לכל היותר אם זה היה חבר שלא התביישתי ממנו, הייתי עונה בחזרה. [יש עוד הרבה ביטויים שלצערינו נשמעים בחוצות גם מפי אנשים גדולים ומחנכיים, אך אין כאן המטרה להעלותם, אלא רק להבין את הרעיון, ומה התועלת במאמר זה].

וזאת כתבנו בכדי לדעת כיצד לתנך ולהתמודד עם נושא זה, היות ואם הילד לא יודרך היטב, הדבר גורם לו לרגשי נחיתות בחברה [על אף שלאמיתו של דבר, להיפך הוא], וממילא מסתיר את זהותו האמיתית הנכונה והטובה, וממילא אינו משמר מסורת אבות, ומחנך ילדיו לדרכים לא נכונות ועוד...

ראשית, הדבר הנכון והכי טוב לילד, הוא לגדול בחברה טבעית שהיא תואמת לחיי הרוח בבית. כלומר, כאשר הילד גודל בחברה של בני עדתו, הן בקהילה והן בתי"ת או בכל מוסד חינוכי אחר, ממילא מעולם לא ישמע שם לעג וקלס מעין אלו, והנזק יצטמצם עד למאוד. [לצערינו, הגענו למצב שאפילו מבני עדתינו שלמדו והתחנכו במוסדות אחרים, צוחקים הם על עדתם והוא מהטעם שכבר כתבנו].

מלבד זאת, עלינו להתבונן בנקודת ושוורש קנאה זו, כיצד נוכל על ידה לרומם את ילדינו. אם נתבונן במדרש ילקוט שמעוני שכתבנוהו לעיל, נראה שלושה דברים. א, מקנאים בנו כי אנו יותר מעולים. ב, מעלת היוחסין. ג, אם נסיר העטרה מסורת קדמונים, רק אז יש לנו ליבוש ולהכלם, ולא חיי להיפך.

כך גם נחנך ילדינו. נשנן להם בכל מיני משלים ודוגמאות: א. מי שצוחק עליך, זאת מכיון שהוא מקנא בך כי אתה יותר טוב ממנו, אי"כ אין לך ממה להתרגש מדבריו, ואדרבה זה הוכחה לך שאתה מעליו. וכמו שפעם אמרתי לאחד מהתלמידים ששוחחנו יחדיו על זאת, שיש אנשים שכאשר שומעים תימני שמדבר בחי"ת ועי"ן, אומרים לו, בנימת לעג 'שומעים שאתה תימני!' הרי כולם מודים שצריך לדבר בחי"ת ועי"ן, ומי שאינו מדבר כך 'הוא לא יודע לדבר נכון, אי"כ למה הוא צוחק על המדבר כך, כי הוא מקנא בלבו וזה חורה לו בתוכו שהשני יותר טוב הימנו. ב. לספר ולהאדיר מעלת אבותינו הקדושים אשר שמרו מסורת מעל אלפיים שנה, ללא שינוי כמו שאירע לצערינו בשאר הארצות והדברים ידועים ומפורסמים לנו האנשים הגדולים. ג. להחדיר בליבותיהם שהמוניח דרך אבות, הוא זה שצריך ליבוש ולהכלם. ואם אכן יתמיד האדם בחינוך אלה הדברים, יזכה שיגדלו ילדיו ברוח בריאה ונבונה, וישמרו יין ישן טעם הזקנים, אכי"ר.

ברכת שמים ממעל תחול על החורים היקרים החפצים בעלום שיםם המסייעים רבות להנחלת הת"ת הן בחוגם וכן באונם. זכות זו תעמוד להם לראות בגים ובני בגים צדיקים תמימים וישרים, כאילי הארץ האבות הקדושים. ויחיו בעלי תורה ויראה וגומלי חסדים, כאגרוזם יצחק ועקב השלמים, אכי"ר

תפארת בנים

פתרונות לפרשת 'בלק'
 אחודה חידה! מדין ומואב, יעויין רש"י
 במדבר כב. ז.
 מי בתמונה? הרב סאלם עווד אחראיק.
 הזוכה בהגרלה: הרב שאול רצאבי.

אזרח חידה!
**היא ניכרת לעין כל
 וגמטריא שלה
 שבע מאות**
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מסיבת סיום
 לתלמידי הגן

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אין מזרזין אלא
 למזרזין

לא לשכוח לומר 'עננו'
 בערבית של מוצאי שבת

זכה בהגרלה במבצע
"מרבנים שלום בעולם"

התלמיד היקר ה"ה

יהודה נחמן

ינאי
 נ"י

יהא רעוא

שיעלה מעלה מעלה

בדרך ארץ ומדות טובות
 כהאבות והאמהות, אכ"ר

מרכת פסיאנא סבא
 ודגיא יאה נאחל
 אנשכות כפרה הי"ו
 ארבל הולדת פנט
 יה"ר שינכו אדגלא
 אתורה אמלות אחופה
 ואמצוט טוביט

בדרכיהם אתהלך....

כבשה בן שבעים זאבים (חלק ב')

לרפואה ובריאות
 איתנה

יוסף בן משה
 מתוך אריכות
 ימים ושנים

פניני הלכה

בשעת הדחק נוהגין להתחיל אשרי אע"פ טאין
 עדיין עשרה

כתב רמ"א (סי' רל"ד סי"ב) אין לומר אשרי שקדום
 מנחה, אלא פשיט מנין גבית הפנסת, פדי
 שייאמרו עליו הקדיש שקפני תפלת המנחה.
 ומקורו מהנהגת סמיך וכל בו.

והעלה דין זה להלכה מהרי"ץ בחיבורו עץ חיים
 (ח"א עמי פח).

עוד כתב שם מהרי"ץ וז"ל: ואם הוא שעת
 הדחק אייז לדקדק בזה ויתחילו אשרי אע"פ
 שלא שלם המנין דהקפידא על המנין דוקא
 בשעת אמירת הקדיש וכן המנהג, וכ"ד הטי"ז סי'
 נ"ה ע"ש, וכ"ד השער אפרים סי' י"ז, וכי
 דהטעם הוא כדי שלא יצטרכו להפסיק לבקש
 על המנין בין אשרי לקדיש יע"ש:

ונראה שכן דעת הרב שתי"ז (שם) שהרי לא
 השמיט את הרמ"א ואף העלה את אשר כתב
 הטי"ז.

וכן העלה בשע"ה (ח"א סי' נ"י סי"ז).

מכיון שכך פנה הרב מנצורה לממונה על המכוניות והורה לו, לא לאשר את יציאת
 המשאית, עד אשר יאות לקחת את היהודי. הנהג פנה לקבל אישור והושב ריקם,
 מהסיבה שעפ"י הוראת האימאם אין לו אישור יציאה עד אשר יקבל את רשותו של
 הרב מנצורה.

הנהג התעקש ושלח מברק לאימאם לאשר לו את היציאה עם משאיתו. האימאם השיב
 לו: "קבל מה שהורה הרב מנצורה, היות והוא ממונה על ידינו, ויתערב בזה על הממונה
 של המכוניות".

הנהג לקח את תשובת האימאם והלך לממונה. הממונה קרא את התשובה ואמר לו: הלא
 אמרתי לך, שהאימאם שומע לרב מנצורה יותר ממני וממך, הוא המפתח.

הנהג התחיל לקלל ולגבל את פיו על הרב. הזהיר אותו הממונה, דברים אלו יזיקו לך
 יותר אם ישמעו אותך מקלל כך.

לאחר שהנהג השתכנע שאין לו ברירה, בא הממונה לרב מנצורה ולקח את היהודי. הרב
 מנצורה לא היסס ואף דרש שהנהג יחתום שהוא ערב לביטחוננו של היהודי עד אשר
 יגיע למחוז חפצו. הנהג חרק שיניים ובלית ברירה חתם והעלה את היהודי על המשאית
 ויצא עם הקבוצה לדרך.

(הרב שלום מנצורה עמי 62)

לזש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

לרפואה ובריאות איתנה
 חיים בן שלמה
 מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
 שלום בן יעקב
 ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

פינחס ובת יפתח

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי
מתוך אריכות ימים ושנים

מהליכות אבותינו

הקולך דוד מפיז ומכרמל

מובא במעמם לעז על פסוק ידוד מכרכר בכל עוזי (שמואל ב ג. יז). שדוד הלהיב את לב ישראל בריקודו עד שהגיעו לידי התעלות נפשית, וקיימו מה שדוד אמר (תהילים ב. יא) 'עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה'.

מי שזכה וראה בריקוד התימני המקורי של הזקנים, מבין היטב כיצד ע"י פיזוז וכרכור, מגיעים להתעלות רוחנית. יש אדם שרוקד את הריקוד ויש אדם שחי את הריקוד. שניהם אולי עושים את אותם תנועות, אך ניכר עליהם ההבדל הגדול והעצום.

אבותינו הקדושים חיו את הריקוד, כל תנועה ותנועה שלהם היתה שקולה ומדודה ומכוונת כלפי שמיא ומשתלבת היטב במילות השיר. לא לחינם תנועות הידים היו נפרשות כעבד המבקש לפני המלך, או מסמנים באצבעם כלפי מעלה ולסימן שהוא אחד.

לא לחינם היה פותחים קודם ב'יְשִׁידִי' (נעימה פשוטה ומתונה) ואח"כ עוברים לשירה אשר נגינתה משמחת יותר ומעוררת הריקוד. היות ואי אפשר להתחיל בריקוד, צריך הכנה לפני כן.

מי שחי את הריקוד אינו שם לב לסובבים אותו, היות והוא שקוע בהתייחדות עם קונו במילות השיר ובערגתו וכיסופו בנשמתו וגופו. קשה מאוד להעלות רגשות על הכתב, אך די בזה להבין שאנו צריכים להתחקות אחרי השרשים, והי יזכנו, להיות מן העורגין והכוספין.

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, ארבעה שאלו שלא כהוגן, לשלשה השיבו כהוגן, ולאחד השיבו שלא כהוגן, ואלו הם: אליעזר עבד אברהם, וכלב, ושאלו בן קיש, ויפתח הגלעדי. אליעזר עבד אברהם דכתיב 'והיה הנערה אשר אומר אליה גוי'. יכול אפילו חגרת או סומא, נודמנה לו רבקה. כלב, ויואמר כלב אשר יכה את קרית ספרי וכו'. אלו לכדה עבד אחד היה נתון לו את בתו. וניתן לו כהוגן. ויולכדה עתניאל בן קנזי. שאלו בן קנזי. שאלו בן קיש, דכתיב 'והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול ואת בתו יתן לו'. יכול אפילו עבד או ממזר. נודמן לו דוד. יפתח דכתיב 'והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי וכו' והיה לה' והעליתיהו עולה'. יכול אפילו דבר טמא. והשיבוהו שלא כהוגן ונודמנה לו בתו. והיינו דקאמר להו נביא לישראל, 'הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם'. וכתיב 'אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי'. 'אשר לא צויתי, זה בנו של מישע מלך מואב וכו'. 'ולא דברתי, זו בתו של יפתח. 'ולא עלתה על לבי', זה יצחק בן אברהם. פירוש דבר טמא, כלב או חזיר. והיינו דקאמר להו נביא, מדמגני בהו קרא דאמר 'הצרי אין בגלעד', אלמא דלא הוה נייחא קמי שמיא כדאמרן.

ופינחס היה בגלעד והיה יכול להחיר את נדרו, אלא שלא רצה יפתח לילך אצלו מפני גסות רוחו, אמר, לא אלך אצלו שאני שופט ונביא. ופינחס לא היה רוצה לבוא אצלו שהוא כהן ונביא. עמד בגדולתו ומבין שניהם אבדה, ונפרע מהם, פינחס נסתלקה ממנו שכונה, שנאמר בדברי הימים 'לפנים ה' עמו', למדנו שבסופו אינו עמו, ויפתח הוכה בשחין ונפל איברים איברים, שנאמר 'ויקבר בערי גלעד'.

ולפי שלא היה בן תורה אבד את בתו. וכן הוא אומר 'פרי צדיק עץ חיים', אף על פי שאדם צדיק אם אינו עוסק בתורה אין בידו כלום, שמתוך התורה הוא לומד היאך הוא לוקח נפשות.

אמרה לו בתו, שמא כתוב בתורה שיקריבו נפשות. והלא כתיב 'מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן'. אמר לה, בתי, נדרתי 'והיה היוצא'. אמרה לו, יעקב אבינו שנדר יוכל אשר תתן לי עשר אנשורנו לך ונתן לו הקדוש ברוך הוא שנים עשר שבטים, שמא הקריב אחד מהם. ולא שמע לה. אמרה לו, הניחני ואלך אצל בית דין שמא ימצאו פתח לנדרך, שנאמר 'הרפה ממני שנים חדשים'. אמר ר' לוי בן ברכיה, וכי יש אדם יורד על ההרים, והרי עולים על ההרים. אלא מהו וירדתי אצל סנהדרין, שנאמר 'שמעו הרים את ריב ה''. רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש. רבי יוחנן אמר, יפתח הקדש דמים היה חייב. וריש לקיש אמר, אפילו הקדש דמים לא היה חייב. דתנינן, אמר על הבהמה טמאה הרי זו עולה ועל בעלת מום הרי זו עולה, לא אמר כלום. הרי אלו לעולה, ימכרו ויביא בדמיהם עולה.

מכל זה נראה שודאי שחטה והקריבה, ולא כמו שפירש ר"י לומר כבודו לברכה, פסוק 'לתנות לבת יפתח' וזה לשונו: לתנות כמו לשנות כי לא המיתה, שאמר 'והיה לה' והעליתיהו עולה', אם ראוי לעולה. ואם לאו, והיה לה', נפרד מעסקי עולם. וכן עשה לה. ואמרו זכרונם לברכה, טלה אחד היה לו והיה סבור שיצא לקראתו ויעלהו עולה, עד כאן לשונו. וראיתי במדרש הפטרות, כך היה מלומד שכשהוא נכנס לביתו היה אותו טלה יוצא לקראתו, עד כאן. **וכן כתב** בספר תיקוני יששכר, שאל יעלה בלב כל אדם שיפתח לא הקריב את בתו, אלא ודאי הקריבה. דכתיב 'ויעש לה את נדרו אשר נדרי'. והביא כמה ראיות. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה, ויפתח מקוצר דעתו הקריבה.

וכן על דרך הקבלה כתב הרב רבי שמואל גראמיז"א בספר מפעלות אלהים וזה לשונו: איזבל היתה מבקשת להרוג את אליהו בסוד עמוק, (שהוא) [שהיא] גלגול כזבי שהרג פינחס, ולכן היתה רודפת אחריו שאליהו הוא פינחס שהרגה. וגם נתגלגלה בבת יפתח ששחטה אביה, ופינחס היה שם ושתק בסוד נכמס שידע שהיא גלגול כזבי ובאה להתקן. ואיזבל נוטריקון א"י זב"ל, שהיא תהיה לזבל ודומן על פני האדמה, עכ"ל.

יפתח מת בנפילת איברים, מדה כנגד מדה, כמו שעשאה איברים לקרבן עם היותו יכול להצילה. ומכל מקום פינחס לפי שלא פגע בה ממש רק שהיה יכול להציל ולא הציל מפני כבודו, לא נענש אלא בנטילת כבודו ממנו שהוא רוח הקדש. כך פירש הרב בעל יפה תואר עיני שם שהאריך. ועיין בספר לב אהרן דף ע"ו ובספר כלי יקר דף ק"א ע"ג. (עד כאן מה שהעלת מצודתי מליקוטם להפטריות ומליקוט דף כ' עם פירוש). **וקצת קשה**, איך נענש פינחס מאחר ששתק בסוד כמוס אצלו שהיא גלגול כזבי כנזכר ובאה להיתקן? **ושמא יש לומר**, דמאחר דלאו כולי עלמא גמירי דרך הסוד, אם כן היה זה חטא בידו נגד ההמון, וקטרג עליו השטן על זה. וכמו שמצינו גבי השבטים שקנאו בענין דינה עם שכס, אף על פי שנטהרה אחותם על ידי מעשה דשכס כנודע ליודעי חן, מכל מקום קטרג עליהם השטן בענין זה, דלאו כולי עלמא גמירי דרך הסוד.

אי נמי לפי מדת חסידותם ראויים לעונש, על דרך 'ויסביבו נשערה מאד' כנודע מדברי האר"י זלה"ה, שמי שהוא מתנהג במדת חסידות ועבר על חסידותו, נענש כאלו עבר על שורת הדין. וכל זה כדי שלא יהיה לשטן פתחון פה עליהם.

(מנחת יהודי למר"י גיזפאן זצוק"ל)

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

ה"ר יוסף בן שלום קרה זצ"ל
 נולד בצנעא בשנת ה'תקנ"ה.

קבע ישיבה בבית כנסת אלשרעבי, ללמד בני הנעורים את המשנה בדרך גרסא, מהבקר עד שתיים או שלש שעות, ושאר היום היה מלמד תינוקות בתור עוזר לבנו הר"ר חיים.

בכתפו היה פצע חרב עמוקה שדקרוהו חיל בכיל כשנכנסו לשלול שלל בשנת ה'תקע"ח. אחרי כן היה נלקח פועל בבנין החומה החדשה. ובכל לילה היה לומד ומלמד אחר תפילת ערבית, בבהכ"י של השר שלום עראקי, בספר עין יעקב.

מסופר עליו שהיה משלים בכל חודש את כל ששה סדרי משנה. גברו שנותיו, בריא היה בגופו וכל חושי.

בהיותו כבן תשנים שנה נשא אשה והוליד ממנה בנים ובנות.

נפטר כבן צ"ה שנים בשנת ה'תרמ"ד

התודה...

הברכה...

לאיש היקר והנכבד רב החסד והפעולה מאן ומימים ימימה ר' **רפאל צברי** הי"ו אשר משמח אלדים ואנשים ובפרט את תשב"ד יהא רעוא שיראעא כל זרעו ואת נפדו **החודש העלול** לו זרעו ישרים מבורכים הולכים בדרכי אבותינו הקדושים מאירים ומזהירים וישלח לו השי"ת בריאות איתנה עם אורך ימים ושנים דשנים ורעננים, אצ"י.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

תפארת בנים

בברכת ברוך הבא בשם ה' קיבלו תלמידי הת"ת את איש החינוך המפקח הדגול אשר שמו נתפרסם רבנים הרב **משה קלצקין שליט"א** אשר נכנס להיות **מפקח הת"ת** יה"ר שיזכה לקצור פירות טובים ת"ח יראים

חונך לענר... טפיחה על השכם

בכיתה ג' קשובים ונהנים

בכיתה א'

מתפעל מרמת כתיבתם וחותם להם בחותמתו במחברתם

בכיתה ה' - מתפעל מהנימוסין...

בבחינה בכיתה ב'

בכיתה ו' זן עם התלמידים בסוגיא ונהנה מתשובותיהם

ברכת כס'אנא סבא וד'א יאה נאח'א פ'אפ'ח'ת חס'יף ה'י"ו ארא'א ה'וא'דת פ'אנ'ט יה"ר שיזכו א'אד'א'ו א'ת'ורה א'א'צ'י'א ו'א'מ'צ'י'א ס'א'ב'י'א

ברכת כס'אנא סבא וד'א יאה נאח'א פ'אפ'ח'ת צ'ב'רי ה'י"ו ארא'א ה'וא'דת פ'אנ'ט יה"ר שיזכו א'אד'א'ו א'ת'ורה א'א'צ'י'א ו'א'מ'צ'י'א ס'א'ב'י'א

בשבועות האחרונות היתה פעילות רבה עם תלמידי הת"ת. אך מכיון שאין די מקום בגיליון יובאו אי"ה בל"ג בשבועות הבעל"ט

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש. לרבע שבועות 150 ש. לשנה- הוראת קבע של 50 ש. למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03*9097022